

عنوان مقاله:

تحلیل ثانویه مسائل مناطق شهرداری تهران در چهارچوب رویکرد حق به شهر

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

منیره گلایی

نیما مصطفایی

خلاصه مقاله:

در بررسی مسائل مناطق شهر تهران در چهارچوب رویکرد حق به شهر، چهار محور کلان نظری اقتصاد سیاسی فضا (دیوید هاروی)، تولید فضا و نقد زندگی روزمره (هانی لوفور)، قدرت در شهر و مشارکت (مارک پورسل) و شهر عدالت محور (پیتر مارکوزه) در نظر گرفته شده اند و با انطباق مفاهیم نظری آنها با مفاهیم عملیاتی منشورهای حقوقی حق به شهر (به ویژه منشور جهانی حق به شهر)، مولفه های پژوهش که عبارت بودند از عدالت، مشارکت، استفاده و دسترسی استخراج شدند و براساس مولفه های چهارگانه، زیر مولفه ها شامل فقر شهری، شاخص رفاه شهری، تله فضایی فقر، نابرابری در برخورداری، فقر کودکان، بی خانمانها، تخصیص بودجه، تخصیص هزینه ها، نابرابری جنسی (در مولفه عدالت)، مشارکت در مراکز مدنی، تنوع فرهنگی، گردشگران فرهنگی، مشارکت در بودجه ریزی (در مولفه مشارکت)، نفوذپذیری، مناسب سازی و پیاده پذیری (در مولفه دسترسی) و استفاده از امکانات و خدمات عمومی و فراگیری خدمات و رویدادهای شهری (در مولفه استفاده) مورد استفاده قرار گرفتند. وضعیت حق به شهر در دو سطح ساختاری شهر و سطح مناطق ارزیابی شد و در سطح ساختاری دو مساله اقتداگرایی و طرد شهری مورد توجه قرار گرفت. روش پژوهش براساس تحلیل ثانویه و فراتحلیل بوده است. در سطح مناطق نیز با بررسی و انطباق هر چهار مولفه، منطقه ۱۷ به عنوان حادثترین منطقه به لحاظ شدت نقص حق به شهر تشخیص داده شد و براساس مولفه ها، مناطق گونه بندی شدند و در دو سطح عمومی و مناطق، پیشنهادهای پژوهشی و سیاستی ارائه شد.

کلمات کلیدی:

حق به شهر، عدالت، مشارکت، دسترسی، استفاده، مناطق تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373971>

